

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quam vtile sit necessitudinem habere cum hominibus probis. Cap. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE PROBITATE.

actione prouidus sit & circūspectus: ne quicquā agere, aut proficisci quoquā contingat temerè aut inconsultè, iuxta consilium illud Sipientis ita nos adhortantis. Oculi tui re-
 cta videant: & palpebræ tuæ præcedāt gres-
 sus tuos. Dirige semitas pedibus tuis: & om-
 nes virtute stabilientur. Hoc est, prospice ti-
 bi semper quocunq; te decreueris recipere,
 ne sicubi fortè dispendium aliquod feceris
 animæ tuæ, sera tandem corripiaris pœnitu-
 dine: sicuti magno suo malo Dauid, deambu-
 lauit in solario domus suæ, Thamar sedit in
 biuio, & soror Absalon, conclaue ingressa
 est Amnon fratris sui.

Pro. 4. d.

2. Re. 11. a.

Gen. 38. c.

2. Re. 13. b.

Quam vtilc sit necessitudinem habere cum homi-
 nibus probis. Cap. 9.

2. Re. 30. b

Psa. 84.

Sedulò itaq; nobis prospicere debemus
 diuinum semper (exemplo Dauidis) ex-
 petentes & sequentes consilium. Atque
 hoc quidem faciemus primū si toto pectore
 conuersi ad Dominum illud verè dicamus
 quod idem dixit propheta Dauid. Audiam
 quid loquatur in me Domin⁹ Deus, deindè
 si sedulò vitemus & loca et pariter homines
 ipsos vnde nobis possit conscisci pernities.
 In primis autem expendendum quale sit so-
 daltium, & cuiusmodi sint hoēs quos decre-
 ueris adire, aut quibus cum erit cōuersandū.
 Nam talis quis efficitur, qualis est is qui cū

vera

versatur. Fieri enim haud potest, ut consue-
 tudinem habeamus cum homine palam impro-
 bo & ita pio sine aliquo animae nostrae dispen-
 dio: sicuti fieri nequit ut quis diutius adsistat
 igni, & igne ipso non incalescat, aut ollam
 frequentius contrectet nigrore undique con-
 sperfam, & ab ipsa nullam sibi contrahat la-
 bem. Quippe verissimum est, quod protulit
 Sapiens, Qui tetigerit picem, inquinabitur
 ab ea, & qui communicaverit superbo induet
 superbiā. Unde etiam Boetius. Quae inquit
 pestis efficacior ad nocendum quam familiaris
 inimicus? Contra vero nihil est in rebus mor-
 talium conducibilius ad instillandam probi-
 tatem, quam consuetudinem habere cum probis:
 primum quod illorum colloquia actiones & ge-
 stus omnes, exempla sint virtutum: deinde
 quod proborum benevolentia virtutum so-
 cietatem amicis adferat, iuxta illud Amicorum
 omnia communia. Ad haec pro peculiari-
 bus amicis peculiareis etiam praeces expro-
 mere consueverunt, Adde etiam quod vir-
 tus ipsa longe facilius discatur exemplis pio-
 rum viuis, quam scriptis prudentium virorum
 quodammodo mortuis. Plus enim viua vox
 & convictus quam oratio prodest, sicuti et vox
 ipsa concionantis non paulo acrius ferit audi-
 toris animum, quam libri ipsi, preceptoris muti.
 Hinc

Eccle. 11. a.
 Boe. li. 3. de
 co. phi. 5.

Pithagoras
 γὰρ τῶν
 λωρ κοινῶν
 Senec. ep. 6
 Hie. ad pau.
 li. t. 3. ep. 1
 Habet reso-
 cio quid
 latentis
 ἐνεργίας
 ua vox: &
 in aures di-
 scipuli e
 autoris ore
 transfusa
 fortius so-
 nat.

Augu. Hinc beatus Augustinus. Si paupertas an-
 git, si luctus mœstificat, si dolor corporis in-
 quietat, adsint boni homines, qui non solū
 gaudere cum gaudentibus, verum etiam fle-
 re cum flentibus norūt: & salubriter alloqui
 & colloqui sciunt: per hoc plurimum illa a-
 spera leniuntur, grauiare releuantur, superan-
 tur aduersa. Profuerit quoq; consuetudinē
 habere, & nonnunquam etiam colloquium
 miscere cum ijs qui pietatem amantes com-
 muni tecum ducuntur affectu, qui aut probi
 sunt aut certē ad probitatem contendunt: ea
 iusmodi enim mutuo se iuuare, & alterutrū
 ad virtutem extimulare consueuerunt. Ete-
 nim quum diuersi diuersis sint præditi doti-
 bus, & quum huic fortasse aliquid peculia-
 ris doni concessum sit, quod alij sit negatū,
 mutuis debent officijs vicissim alij alios pro
 diuersorum ratione munerum iuuare. Vix
 enim reperias qui non itidem dicere habeāt
 quod dicebant apostoli iam tum ciuitatem
 Emmauntem ingressi. Nonne cor nostrum
 ardens erat in nobis dum loqueretur in via,
 & aperiret nobis scripturas? Verba diuina,
 potissimū ē pectore prolata viri sancti op-
 pido sanè sunt ignita, ac mirum in modum
 colloquentium animos probantur accende-
 re: quemadmodum hoc ipsum palam osten-
 dere

Luc. 24. c.

dere possunt veterum quorundam patrum aliquot historiæ, qui quum in mutuum de rebus cœlestibus incidissent colloquium & sui obliuiscerentur & temporis, noctes æquantes diebus, & dies iungentes diebus, idque interdum nec cibo sumpto, nec somno, ita toti diuina quadam flamma per sancta illa de rebus cœlestibus inardescerent colloquia. Proinde tu quisquis es, qui aridum te & torpidum deprehendis in amore erga deum, optimorum semper quære contubernium: amicitiaæ fœdera iunge, & frequenter congregere cum probatissimæ vitæ hominibus, vt pectoris tui domicilio Dominus dignetur benedicere, non secus atq; benedixit domui Phutipharis Aegyptij propter contubernium sancti patriarchæ Ioseph, quæ pretio cõparatũ in suã adseruerat familiã: deinde etiam vt quemadmodum Laban oppibus affluere cœpit simul ac conuictorem habere meruit venerandum patriarcham Iacob, dicti Ioseph parentem, ita tu diuitijs cumuleris spiritualibus. Quantam autẽ habeat efficaciam contubernio aut consuetudine vti virorum probatorum, palã liquet vlex Regnorum voluminibus: nimirũ ex illo quod contigit iniquo Regi Sauli Davidis persecutori: & ipsius Saulis nũcijs emãdatis

Gene. 39. a

Gene. 30. d.

DE PROBITATE

2. Reg. 19. d
 datis ad capiendū Dauidem, qui vtriq; prophetaſſe ſcribuntur ſimul atq; iunxerunt ſeſe prophetarum cœtui. Miſit enim Saul (inquit ſcriptura) lictores vt raperent Dauid, qui quum vidiffent cuneū prophetarū vaticinantium, & Samuelē ſtāntem ſuper eos, factus eſt etiā Spūs Domini in illis, & prophettare cœperunt etiam ipſi. Quod quū nuntiātū eſſet Sauli miſit & alios nuncios, prophetauerūt autē & illi. Et rursū miſit tertios nuncios, qui & ipſi prophetauerūt. Abijt etiam ipſe in Ramatha & venit vſque ad cisternā magnam, quæ eſt in Socho & interrogauit & dixit. In quo loco ſunt Samuel et Dauid? Dictūque eſt ei. Ecce in Naioth ſunt: & ambulabat ingrediens, & prophetabat vſq; dū veniret in Naioth in Ramatha. Et expoliavit etiam ipſe ſe veſtimentis ſuis, & prophetauit cum ceteris coram Samuele, & cecinit nudus tota die illa & nocte. Vnde & exiuit prouerbium. Num & Saul inter prophetas? Iuue. ſat. 2. Aspice quid faciant commertia.

Quam pernicioſum ſit conſuetudinem habere cum improbis. Cap. 10.

Pſal. 17.
Quā periculoſum ſit cōſuetudinē habere cum improbis myſticus nobis pſaltes manifeſtat, dum poſt illud Cū ſancto ſanctus eris, continuo ſubiungit, &